కరణం అమాయకుడే

"పాపం! కరణం కృష్ణమూర్తి అమాయకుడు" అన్నారు కొంతమంది—కృష్ణమూర్తిని బాగా తెలుసున్నవారు.

"అమాయకుడు కాకపోతే ఎవరో ఏదో చెప్పిన మాటలు నమ్మి అర్ధరాత్రి పుంతలో తుమ్మచెట్లు కొట్టించి, తెల్లవారేసరికల్లా పుల్లంతా ఇంటికి జేర వేయించగలడా!" అని కొంత మంది కన్‌ఫరమ్ చేసూ ఒక కాంప్లిమెంటు విసిరారు "పాపం!" అని.

"అసలు ఇంత గొడవ జరగడానికి కారకులెవరు?" అన్నది గవర్నమెంటువారి ప్రశ్న.

ఏమైతేనేం ముందుగా కృష్ణమూర్తిని తాత్కాలికంగా కరణీకం నుంచి తొలగిస్తూ ఫర్మానాలు జారీ చేశారు.

కృష్ణమూర్తికి ఇక తప్పేది లేక అల్లాగే చేశాడు.

కాని పట్టుదల మనిషి కావడంవల్ల తను చెయ్యగలిగిందంతా చేయడానికే నిశ్చయించుకున్నాడు.

"చేతులు కాలిన తరువాత ఆకులు పట్టుకుంటే మాత్రం ఏమిటి లాభం?" వచ్చిన పేరు ఎల్లాగూ వచ్చింది. బ్రతికినంతకాలం గుట్టుగానూ, మర్యాదగానూ బ్రతికి—మంచి పేరే తెచ్చుకున్నాడు.

నలుగురిలోకీ వెళ్లి, పెద్దమనిషిగా వ్యవహరించి గొప్ప వ్యవహర్త అనిపించుకున్నాడు.

రాతలూ, కోతలూ జరిపి, అందరికీ చేదోడు వాదోడుగా వుంటూ తల్లో నాలికలా కలిసి మెలసి తిరిగి మంచివాడి ననిపించుకున్నాడు.

ఏ శుభకార్యం జరిగినా నలుగురూ పోగై కృష్ణమూర్తినికూడా కలుసుకునేవారు. ఏ కష్టం వచ్చినా నలుగురూ కృష్ణమూర్తిని సలహా అడిగేవారు.

అల్లాంటి కృష్ణమూర్తి ఈనాడు అకస్మాత్తుగా రచ్చ కెక్కాడు.

నలుగురు పిల్లలుగల సంసారం. ఎదిగే పిల్లలు. పెరిగే సంసారం. ఖర్చు ఎక్కువ. రాబడి తక్కువ. అల్లాగే నెట్టుకొస్తున్నాడు తన ఖర్చై ఎనిమిది రూపాయల "హాముకు" జీతంతో.

పెద్ద పిల్ల పెళ్లి తలబెట్టాడు. అది ఏ ముహూర్తాన తలపెట్టాడో ఏమోగాని—దానికన్నీ అడ్డం కులే!

పెళ్లి చూపుల కొస్తామని కబుర్లు పంపి నాల్గుసార్లు డిసీవ్ చేశారు. తీరా వచ్చింతర్వాత కట్నాల పేచీలు, లాంఛనాలూ అవీ, ఇవీ అంటూ నానాహంగామా చేసి; తాంబూలాలు అవీ పుచ్చుకొని—పెళ్లింతర్వాత కొన్ని రోజులకి—మాకు సొమ్ము అక్కర్లేదు భూమి కావాలన్నారు. తనకే సెంటు భూమి లేకపోతే వారికి మాత్రం ఎక్కడినుంచి తెచ్చి ఇవ్వగలడు? ఆ సొమ్ముతో వారే భూమిని కొనుక్కోవచ్చుగా!

ఎల్లాగైతేనేం నలుగురిచేతా చెప్పించి మొదటి మాటలకే—వారిని ఒప్పించేడు కృష్ణమూర్తి.

పెళ్లికి అన్ని పనులూ చేయిస్తున్నాడు. కరణం గారిమీద మొహమాటంవల్ల కొంతమంది ఎవరికి తోచినది వారు ఏదో పంపుతూనే వున్నారు. ఏదో

"పారిజాత"

మాటల సందర్భంలో "తను బజారుకుపోయి కట్టె పుల్లలు వేయించుకురావాలి" అని అంటూండగానే—ఒక మోతుబరి రైతు అడ్డుతగిలి—

"అదేంటి కరణంగారూ! తమరు పుల్లకూడా కొనాలా, కావలసినంతపుల్ల రేపటికి తయారుగాదూ" అన్నాడు క్షేమాగా.

"అవునులే రామన్నా! కాని కంచే చేను మేస్తే ఇంక ఏదన్నా వుందా? ముష్టి నలభై రూపాయల కోసమని మనం తుమ్మ కొట్టుకుంటే—రేపు అంతా అల్లాగే చేస్తారు"—అన్నాడు కృష్ణమూర్తి రామన్న నుంచి, వీరయ్యకేసి తిరుగుతూ.

వెంటనే వీరయ్య అందుకొని "మాలాంటివారికి తమరు ఎన్నిసార్లు ఎన్ని తుమ్మమోళ్ళు దానం చెయ్యలేదు బాబూ! అల్లాంటిది మీకు అవసరం వస్తే మేం లేదంటామా అయ్యగారూ! తూరుపెంపు పుంతలో చాలా మోళ్లు వున్నాయ్! రాత్రికి రెండు మోళ్ళు కొట్టి పంపుతాంలెండి" అన్నాడు గుక్కతిప్పకుండానే.

కాని కరణం కృష్ణమూర్తికిదేమీ నచ్చలేదు. ఏదో దొంగతనం చేస్తున్నట్లనిపించింది. వద్దని ఎంత చెప్పినా వినేటట్లు లేరు. రాత్రివేళ ఎందుకు—ఆ కొట్టేది పగలే కొట్టకూడదా! దీనిలో అంత రహస్యమేముంది కనక! ఇదేమైనా దొంగతనమా? ఈ విషయాలు కృష్ణమూర్తికి తెలుసు. కాని

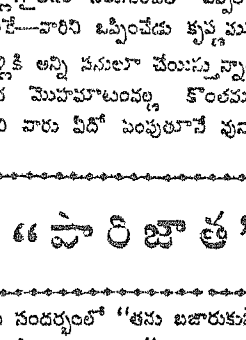
చర్మబాధల కన్నిటికి
సైబాల్
చర్మవ్యాధు లన్నిటిని శీఘ్రంగా నివారణచేసి. విషక్రిమి నాశనియై త్వరితంగా కుదుర్చుటలో "సైబాల్"
ప్రసిద్ధి కెక్కింది. కురుపులు, గజ్జి, ఎగ్జిమా. స్కేబిస్, మొటిమలు తామర, కాళ్ల పగుళ్లు, వ్రణములు మొదలైన వాటిని కుదర్చడంలో అద్భుతంగా పనిచేస్తున్నది
బిడ్డల ఆరోగ్యమునకు
ప్రసిద్ధి చెందినది.
రమణీస్ బేబి గ్రైప్

తయారీదారు
ది సౌత్ ఇండియన్
మాన్యుఫాక్చరింగ్ కో., మధుర.
డిస్ట్రిబ్యూటర్సు:
సీతారామ జనరల్ స్టోర్సు ఏజెన్సీస్
విజయవాడ, సికింద్రాబాద్.
బరంపురం,(గంజాం),బొంబాయి,బెంగుళూరుసిటీ

ఆ మాటలు వారితో అనలేకపోయేడు. అందామని నోటివాకా వచ్చి కూడా ఆగిపోయినయ్!

ఆ రాత్రికి రాత్రే తూర్పు వైపు గవర్నమెంటు పోరంబోకు స్థలంలోని నాల్గు తుమ్మచెట్లు కొట్టించి, రాత్రికి రాత్రి బళ్లమీద కరణంగారింటికి చేరవేయించారు ఆ పుణ్యాత్ముడు. వీరయ్య తల్చుకోకపోతే ఇంత త్వరగా పని కాదు. అసలు వీరయ్య ఎట్లాంటివాడో కూడా కృష్ణమూర్తికి తెలుసు.

నలుగుర్ని గురించి ఏదో పిచ్చాపాటీ చెప్పుకుంటేనే గాని తోచదు కొంతమందికి. ఏ పనీ లేకుండా కాళీగా కూచుని, తిని తిరిగే కొంతమందికి—ఎవర్ని గురించో ఏదో లేనిపోనివి కల్పించి వారిని బయటకు లాగటం అలవాటు. కొంతమందికి గిల్లి కజ్జాలాడటం ఒక సరదా. ఇట్లాంటి రకాలన్నీ ఆ గ్రామంలో వున్నాయ్. అయినవల్లే కరణంగారి గొడవ బజారెక్కిందికూడా.

వీరయ్య ప్రోద్బలంవల్ల కరణంగారు పుంతలో తుమ్మచెట్లు కొట్టించాడు అని తెలిగానే వెంకటేశం విరుచుకుపడ్డాడు రంగంలోకి. వీరయ్యకూ, వెంకటేశానికీ మధ్య చప్పగిడ్డ 'భగ్గు' మంటుంది. అందులోనూ వారిరువురి తగవులాటల్లోనూ కృష్ణమూర్తి వీరయ్యను సమర్థించడు. న్యాయం ఎటుంటే అటు మొగ్గుతానని మొదటే చెప్పాడు కృష్ణమూర్తి.

అసలు మొట్టమొదట్లో వెంకటేశం కవులు చేస్తున్న భూమిని వీరయ్య కొనుక్కున్నాడు. కొనుక్కున్న వెంటనే భూమిని స్వాధీనం చెయ్యమని అడిగాడు వీరయ్య. కాని వెంకటేశం వినలేదు. మధ్యవర్తిగా కృష్ణమూర్తిని ఎన్నుకున్నారు. కృష్ణమూర్తి న్యాయం వీరయ్యదేనన్నాడు. వెంకటేశం వినలేదు. ఇరువురూ కోర్టు కెక్కారు. కోర్టు తీర్పు కూడా వీరయ్య వైపే మొగ్గింది. ఆ నాటినుంచి వెంకటేశం ఎదురుచూస్తూనే వున్నాడు.

కొట్టించింది వీరయ్యే ఐనా, పుల్లలు కరణంగారింట్లో వుండటంవల్ల వెంకటేశం ఆ వేళే పిటిషన్ కరణంగారిమీదే పడేశాడు.

సులేఖ
కలాలు

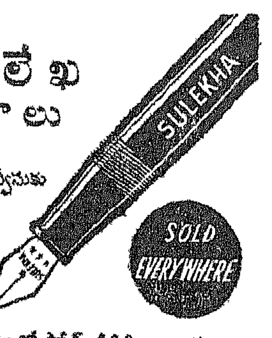

తృప్తికి, సర్వీసుకు

ఇండియాలో సోల్ డిస్ట్రిబ్యూటర్లు:
పెన్‌మన్స్ ఇండస్ట్రియల్ సర్వీసెస్,
కాందివిలి (బొంబాయి ఎస్. డి)
సేల్స్ ఆఫీసు: 10, షాపెట్ స్ట్రీట్ బొంబాయి.-2

పిటిషన్ జిల్లా వెళ్లిందో లేదో వెంటనే కరణంగారింట్లో వున్న పుల్లంతా వీరయ్య పెరట్లోకి చేరిపోయింది. ఈ వార్త వెంకటేశం తెల్సుకోగానే, పిటిషన్ వెళ్లిన చోటుకే స్వయంగా బయులుదేరాడు మరొక పిటిషన్ రాయించుకొని.

గాజులు తొడిగించుకు కూర్చోడానికి పేరు మాత్రం తక్కువ తిన్నారు గనుకనా—వీరయ్య, కృష్ణమూర్తి ఇరువురూ కల్సి నాల్గు రోజులు మకాం చేశారు జిల్లా ముఖ్యపట్టణంలో.

ఏం జరిగినా, జరక్కపోయినా ముందుగా ఆఫీసర్లు విజిట్ కొచ్చారు. అంతాగాలించారు. అందరు చెప్పినవీ విన్నారు.

కరణంగారు నాకేం తెలీదన్నారు. అసలా పుంత తను తొక్కనేలేదన్నాడు ఈ మధ్య.

కరణంగారి కోసం—వీరయ్య స్వయంగా దగ్గరుండి నాల్గు తుమ్మచెట్లు కొట్టించి ముందు కరణంగారింటికే తరలించాడనీ, తను పిటిషన్ పెట్టగానే వీరయ్య ఇంటికి అవి మార్చబడినవనీ—వెంకటేశం చెప్పాడు.

వీరయ్య మాత్రం నిజంచెప్పేశాడు. కరణంగారికి విషయంలో ఏమీ తెలియదనీ, తనే స్వయంగా ఆ తుమ్మమోళ్లు నరికించాననీ, అది పొరబాటేననీ ఒప్పుకున్నాడు.

విచారణ అయిపోగానే ఆఫీసర్లు వెళ్లిపోయారు.

తీర్పు ఏమి వస్తుందా అని అంతా ఎదురుచూస్తున్నారు.

వీరయ్య ధైర్యంగా చెప్పాడేకాని—తీర్పును తలుచుకుంటేమాత్రం భయం వేసింది. తనదా పెద్ద సంసారం. మోసేవాడు తనొక్కడే. తను జైలుకు పోతే—ఆ మాట తల్చుకునేసరికి వీరయ్య కళ్లు చెమ్మగిల్లేయ్. ఎవరో బేడీలు తగిలించి లాక్కుపోతున్నట్లనిపించింది. నోట మాట రాలేదు.

"వీరయ్యా!" అని పిలిచేసరికి వులిక్కిపడ్డాడు. ఇంకేముంది! రానేవచ్చారు పోలీసులు అనుకున్నాడు. పారిపోదామనుకున్నాడు. ఛా! తప్పుడు పని! ఇంటా వంటా లేని పని! ఆనాడు అంత ధైర్యంగా చెప్పిన తను ఇంతగా బెంబేలుపడిపోడమా? మళ్లీ "వీరయ్యా!" అని వినబడేసరికి "ఎవరు వారు?" అంటూ బయటకు వచ్చేసరికి—ఆశ్చర్యం! తన కళ్లను తను నమ్మలేకపోయేడు.

"కరణంగారు!" అన్నాడు తడబడుతూ—

"అవును. నేనే! ఆనాడు నీవు అంత ధైర్యంగా చెప్పివుండకపోతే నా పని ఏమయ్యేదో! భగవంతుడు ఆ విధంగా తోపించాడు కాబోలు నీకు! ఐనా నువ్వు ఏమీ భయపడనవసరంలేదు. జిల్లా ఆఫీసులో నాకు తెలుసున్నవా రున్నారు. వారిచేత నేను ఎల్లాగో నీకు కష్టంరాకుండా చేస్తాను. జైలుకు పంపరులే నిన్ను. ఏదో జరిమానా వుంటుంది. అది నేను ఇచ్చుకుంటాలే! నువ్వు ఏమీ అధైర్యపడకు"—అంటూనే మెల్లిగా కదిలిపోయేడు కృష్ణమూర్తి.

అన్నట్టుగానే కృష్ణమూర్తి జిల్లా ఆఫీసు కెళ్లాడు గాని పని జరగలేదు. ఈ లోగానే మరొక పిటిషన్ వచ్చి పడింది.

తుమ్మచెట్లు కొట్టించినది కరణంగారేనని. ఆయన తన కుమార్తె వివాహం తలపెట్టాడనీ, అది కూడ ఒక నెల రోజుల్లో జరగబోతూందనీ—ఏ కార్యం తలపెట్టని వీరయ్యకు నాల్గు తుమ్మచెట్ల పుల్ల అనవసరమనీ, అది అర్థంలేని సాక్ష్యమనీ దానిలో వివరించబడింది. [illegible] చేసింది ఎవరో మాత్రం తెలియదు.

ఇది విన్నేసరికల్లా కరణంగారి గుండె ఆగిపోయినంత పనైంది. కాని చేసేది మాత్రం ఏముంది?

నాల్గు రోజుల ఎంక్వయిర్లు [illegible]

కరణంగారిని తాత్కాలికంగా ఉద్యోగం నుంచి తప్పించడమైంది.

వీరయ్య దగ్గరున్న పుల్లంతా వెంటనే [illegible] గవర్నమెంటు వాళ్లు [illegible]

వీరయ్య అటువంటి తప్పుడు పని చేసినందుకు [illegible] కోరుతూ, అటువంటివి ఇకముందు చెయ్యకుండా [illegible]—వందరూపాయలు జరిమానాగా వంద రూపాయలు చెల్లించాలని [illegible].

కరణంగారు నాల్గు రోజులు గ్రామంలో కనబడలేదు. వీరయ్య నాల్గు రోజులు బయటకు రాలేదు.

గవర్నమెంటు వారికి చెల్లించవల్సిన సొమ్ముకోసం, కరణంగారికోసం వెళ్లాడు వీరయ్య. కరణం గ్రామంలో లేడని తెల్సుకొన్నాడు. సొమ్ము కట్టకపోతే ఇల్లు వేలం వేసుకుపోతారు.

ఇంట్లోవున్న నగా, నట్రా తాకట్టుపెట్టి గవర్నమెంటువారికి జరిమానా చెల్లించుకున్నాడు వీరయ్య.

కరణం మాత్రం గ్రామంలో లేడు.

హఠాత్తుగా వచ్చిన వార్త:

"కరణం కృష్ణమూర్తిని తిరిగి తన పాత ఉద్యోగంలో నియమించడమైనది"—అని.

కాని కరణంగారు కనబడింది ఒక వారం రోజులకు!

"పాపం! కరణం కృష్ణమూర్తి అమాయకుడు!" అన్నారు కొంతమంది.

పాపం! నిజంగా అమాయకుడే కృష్ణమూర్తి!!!